

Sygn. akt: III U 901/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Suchcicka
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Bednarek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 04 grudnia 2013 r. w O.

sprawy z odwołania M. O. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

na skutek odwołania M. O. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 29.04.2013r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

Sygn. akt: III U 901/13

UZASADNIENIE

M. O. (1) wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 29.04.2013r. znak (...) odmawiającej przyznania mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. W uzasadnieniu wskazał, że nie jest zdolny do ciężkiej pracy.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu organ rentowy podniósł, że M. O. (1) na podstawie orzeczenia lekarza ZUS i Komisji Lekarskiej nie został uznany za niezdolnego do pracy. Wobec powyższego Oddział ZUS w P. zaskarżoną decyzją z dnia 29.04.2013r. odmówił mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący się M. O. (1) (ur. (...)) na podstawie decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w O. z dnia 13.09.1996r. uzyskał prawo do renty inwalidzkiej według III grupy inwalidów w związku z wypadkiem przy pracy w

dniu 05.10.1994r., na podstawie przepisów ustawy z dnia 12.06.1975r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Podstawę wydania powyższej decyzji stanowiło orzeczenie Obwodowej Komisji Lekarskiej do Spraw Inwalidztwa i Zatrudnienia w O. z dnia 31.07.1996r., w którym zaliczono odwołującego do III grupy inwalidów w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 05.10.1994r. W orzeczeniu tym wskazano jako termin badania kontrolnego ubezpieczonego - lipiec 1997r.

ZUS w/w termin przeoczył i odwołujący nie został wezwany na badanie kontrolne w 1997r., zaś wypłata świadczenia była kontynuowana bez aktualnego orzeczenia o niezdolności do pracy do maja 2012r.

W dniu 08.02.2012r. M. O. (1) złożył wniosek o emeryturę. Decyzją z dnia 01.06.2012r. Oddział ZUS przyznał mu prawo do emerytury od osiągnięcia wieku emerytalnego, tj. od dnia 11.02.2012r.

Z decyzją z dnia 01.06.2012r. ubezpieczony nie zgodził się i wniósł odwołanie do Sądu Okręgowego w Ostrołęce. Po rozpoznaniu sprawy, Sąd postanowieniem z dnia 11.07.2012r. (sygn. akt III U 500/12) w pkt 1 umorzył postępowanie w sprawie, a w pkt 2 przekazał do rozpoznania organowi rentowemu wniosek odwołującego o uznanie zbiegu prawa do emerytury i prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

W związku z powyższym postanowieniem Sądu, Inspektorat ZUS w O. w piśmie z dnia 13.08.2012r. poinformował odwołującego, że ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy może nastąpić po nadesłaniu zaświadczenia o stanie zdrowia wydanego przez lekarza leczącego.

W dniu 06.09.2012r. odwołujący M. O. (1) złożył w Inspektoracie ZUS w O. wymagane zaświadczenie lekarskie, celem ustalenia uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 05.10.1994r.

Po przeprowadzeniu badania lekarskiego i dokonaniu analizy przedstawionej dokumentacji medycznej, lekarz orzecznik ZUS w orzeczeniu z dnia 25.03.2013r. ustalił, że M. O. (1) nie jest niezdolny do pracy.

Z powyższym orzeczeniem ubezpieczony nie zgodził się i złożył sprzeciw do Komisji Lekarskiej ZUS w W..

Komisja Lekarska II Oddziału ZUS w W. nr (...), po przeprowadzeniu bezpośredniego badania i dokonaniu analizy przedstawionej dokumentacji medycznej, w swoim orzeczeniu z dnia 18.04.2013r. nie stwierdziła, aby istniała u M. O. (1) niezdolność do pracy pozostająca w związku z wypadkiem przy pracy zaistniałym w dniu 05.10.1994r.

Wobec powyższego Oddział ZUS w P. Inspektorat w O. decyzją z dnia 29.04.2013r. odmówił odwołującemu M. O. (1) prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, ponieważ nie spełnione zostały warunki określone w cytowanym art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy i chorób zawodowych.

Od w/w decyzji odwołujący się M. O. (1) złożył odwołanie do Sądu Okręgowego w Ostrołęce.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie M. O. (1) jest niezasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009r. Nr 167, poz. 1322) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje na podstawie tej ustawy ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej. Świadczenie to przysługuje niezależnie od długości okresu ubezpieczenia wypadkowego oraz bez względu na datę powstania niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową (art. 17 ust. 2 ustawy).

Prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową, które ustalo z powodu ustapienia niezdolności do pracy, przywraca się w razie ponownego powstania tej niezdolności bez względu na okres, jaki upłynął od ustania prawa do renty (art. 17 ust. 4 ustawy).

Przesłanką do przyznania renty na podstawie powołanej ustawy wypadkowej jest zatem stwierdzenie niezdolności do pracy i jej związku z wypadkiem przy pracy.

Z akt sprawy wynika, że M. O. (2) wypadkowi przy pracy uległ w dniu 05.10.1994r.

Definicję osoby niezdolnej do pracy zawiera art. 12 ust. 1-3 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz.1118 ze zm.), który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W świetle cytowanych wyżej przepisów zasadniczą kwestią wymagającą rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie, od której zależała skuteczność odwołania M. O. (1) było ustalenie, czy jest on niezdolny do pracy i czy niezdolność ta jest w związku z wypadkiem przy pracy, jakiego doznał w dniu 05.10.1994 r.

Na tę okoliczność Sąd dopuścił w sprawie dowód z opinii biegłych sądowych lekarzy z zakresu: neurologii i ortopedii jako właściwych ze względu na schorzenia występujące u odwołującego.

Biegli po przeprowadzonym badaniu odwołującego oraz zapoznaniu się z dokumentacją medyczną dotyczącą stanu jego zdrowia, zdiagnozowali u niego: zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowo - krzyżowego i szyjnego w przebiegu zmian zwyrodnieniowo - zniekształceniowych zawroty głowy i bóle głowy w wywiadzie oraz stan po złamaniu wieloodłamowego podudzia prawego w 1994r. Biegli sądowi orzekli, że stwierdzone schorzenia nie powodują częściowej, ani całkowitej niezdolności do pracy. W uzasadnieniu wskazali, iż zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowo - krzyżowego oraz kręgosłupa szyjnego nie powoduje niezdolności do pracy. Nie stwierdzili ograniczenia funkcji ruchowej, objawów ubytkowych ruchowych i czuciowych, uznali brak też związku z wypadkiem w pracy. Zdaniem biegłych przebyte w 1994r. złamanie podudzia prawego, bez istotnego ograniczenia funkcji ruchowej nie powoduje niezdolności do pracy w związku z wypadkiem. (k. 14 a.s.).

Do powyższej opinii zastrzeżenia wniósł odwołujący się na rozprawie w dniu 04.12.2013r. jednak nie złożył żadnych wniosków dowodowych na poparcie swoich twierdzeń o niezdolności do pracy (k. 31 a.s.).

W ocenie Sądu Okręgowego należało podzielić wywody i wnioski opinii biegłych lekarzy sądowych. Podkreślić należy, że wydane one zostały przez lekarzy o specjalnościach odpowiednich do ujawnionych wcześniej u odwołującego jednostek chorobowych, po dokonaniu analizy zebranej w sprawie dokumentacji medycznej, przeprowadzeniu wywiadu oraz badań odwołującego. Zarówno rozpoznanie, jak i wnioski, jakie znajdują się w opinii są rzeczowe, spójne i logiczne. Biegli, występujący w sprawie, wydali opinię, popartą logiczną argumentacją, z której wynika, że odwołujący się nie jest niezdolny do pracy.

Z powyższych względów decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 29.04.2013r. Sąd uznał za prawidłową i oddalił odwołanie M. O. (1) na podstawie art. 477¹⁴§ 1 k.p.c.